

Dosarul nr. 2ra-1820/19

Prima instanță: (Judecătoria Orhei, sediul Central) E. Popovici

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Danilov, Iu. Cotruță, I. Secrieru

ÎNCHEIERE

25 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ionița Gheorghe,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ionița Lucia
împotriva lui Ionița Gheorghe, intervenient accesoriu Direcția Generală Asistență
Socială și Protecția Familiei Orhei și Direcția Generală Asistență Socială și Protecția
Familiei Rîșcani, municipiul Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea
domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor și
cererea reconvențională depusă de Ionița Gheorghe împotriva Luciei Ionița,
intervenient accesoriu Direcția Generală Asistență Socială și Protecția Familiei Orhei
cu privire la desfacerea căsătoriei și determinarea domiciliului copilului minor,

împotriva deciziei din 23 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
admis apelul declarat de Ionița Lucia și s-a casat parțial hotărârea din
05 septembrie 2018 a Judecătoria Orhei, sediul Central,

c o n s t a ț ă :

La 04 aprilie 2017, Ionița Lucia a depus cerere de chemare în judecată împotriva
lui Ionița Gheorghe, intervenient accesoriu Direcția Generală Asistență Socială și
Protecția Familiei Orhei și Direcția Generală Asistență Socială și Protecția Familiei
Rîșcani, municipiul Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea
domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor.

În motivarea acțiunii, Ionița Lucia a menționat că la 16 ianuarie 2008 a încheiat
căsătoria cu Ionița Gheorghe, iar la XXXXX s-a născut XXXXX.

Reclamanta a reiterat că după nașterea copilului, relațiile cu soțul au devenit
ostile și nu poate conviețui în continuare împreună cu soțul, motiv pentru care
căsătoria urmează a fi desfăcută.

La fel, a invocat că pârâtul refuză să acorde benevol ajutor material pentru
întreținerea copilului minor.

A solicitat Ionița Lucia desfacerea căsătoriei încheiate cu Ionița Gheorghe,
înregistrată la 16 ianuarie 2008, determinarea domiciliului copilului minor, XXXXX,

cu mama, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor într-o sumă bănească fixă în mărime de 1 500 lei lunar, încasarea de la pârât a sumei de 140 de lei cu titlu de taxă de stat și încasarea sumei de 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 16 mai 2017, Ionița Gheorghe a depus cerere reconvențională împotriva Luciei Ionița cu privire la desfacerea căsătoriei și determinarea domiciliului copilului minor (f.d. 32-33 V. I).

În motivarea cererii reconvenționale, Ionița Gheorghe a menționat că pârâta a plecat din familie și locuiește separat cu copilul, iar la moment Ionița Lucia nu dispune de spațiu locativ propriu.

A solicitat Ionița Gheorghe desfacerea căsătoriei cu Ionița Lucia, înregistrată la 16 ianuarie 2008, determinarea domiciliului copilului minor, XXXXX cu tatăl.

Prin hotărârea din 05 septembrie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ionița Lucia.

S-a desfășurat căsătoria între Ionița Lucia și Ionița Gheorghe, înregistrată la Oficiul Stare Civilă Orhei la 16 ianuarie 2008 sub nr. 6.

În rest, cererea de chemare în judecată depusă de Ionița Lucia, s-a respins ca neîntemeiată.

S-a admis integral cererea reconvențională depusă de Ionița Gheorghe.

S-a determinat domiciliul copilului minor, XXXXX, cu tatăl, Ionița Gheorghe.

S-a încasat de la Ionița Gheorghe și Ionița Lucia în beneficiul statului suma de 100 lei de la fiecare pentru eliberarea certificatului de divorț.

La 10 septembrie 2018, Ionița Lucia a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 05 septembrie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central.

Prin încheierea din 24 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Ionița Lucia și s-a acordat termen de 10 zile de la recepționarea încheierii pentru depunerea cererii de apel motivate (f.d. 42-44 V.II).

Prin încheierea din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit cererea de apel depusă de Ionița Lucia din motivul neîndeplinirii în termen a indicațiilor instanței de apel (f.d. 50-52 V. II).

Prin decizia din 30 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Ionița Lucia, s-a casat încheierea din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, pentru judecarea apelului în fond.

Prin decizia din 23 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Ionița Lucia, s-a casat hotărârea din 05 septembrie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central în partea în care a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Ionița Lucia și admisă cererea reconvențională depusă de Ionița Gheorghe și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Ionița Lucia cu privire la determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor.

S-a determinat domiciliul copilului minor, XXXXX cu mama, Ionița Lucia.

S-a încasat de la Ionița Gheorghe în beneficiul Luciei Ionița pensia pentru întreținerea copilului minor, XXXXX, în mărime bănească fixă de 1 200 lei lunar, începând cu data de 04 aprilie 2017 și până la atingerea majoratului copilului.

S-a încasat de la Ionița Gheorghe în beneficiul statului suma de 432 de lei cu titlu de taxă de stat.

S-a încasat de la Ionița Gheorghe în beneficiul Luciei Ionița suma de 140 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat și suma de 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Cererea reconvențională depusă de Ionița Gheorghe s-a respins.

În rest, hotărârea din 05 septembrie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că soluția dată de către instanța de fond contravine circumstanțelor cauzei și normelor legale aplicabile speței.

Instanța de apel a stabilit că motivul principal invocat de către instanța de fond ca temei de stabilire a domiciliului copilului minor cu tata, a servit lipsa unui domiciliu de către mamă, fapt ce a dus la emiterea unei soluții greșite privind stabilirea domiciliului cu tata.

Deci, instanța de apel a concluzionat că minorul XXXXX își face studiile la o instituție de învățământ cu profil muzical, clasa a IV-a, beneficiind și de o bursă specială lunară de 500 lei, avînd domiciliul în cadrul căminului liceului împreună cu mama, iar stabilirea domiciliului copilului minor cu tatăl acestuia într-o altă localitate din raionul Orhei, ar afecta atât procesul de studiu, cât și pe plan psiho-emoțional.

Totodată, instanța de apel a considerat întemeiată pretenția Luciei Ionița cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor în sumă bănească fixă de 1 200 lei lunar.

La 19 iulie 2019, Ionița Gheorghe declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Ionița Gheorghe, în motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia aplicată și anume prevederile art. 63 Codul familiei și anume faptul că instanța era obligată să țină cont de părerea copilului, care a atins vârsta de 10 ani, la determinarea domiciliului copilului minor.

Astfel, contrar prevederilor art. 63 Codul familiei, instanța de apel a determinat domiciliul copilului minor cu mama, fără a ține cont de părerea copilului și de atașamentul acestuia față de fiecare dintre părinți.

La 12 august 2019, în adresa Luciei Ionița a fost expediată copia recursului declarat de Ionița Gheorghe, iar la 15 august 2019 plicul a fost restituit în adresa oficiului poștal cu mențiunea ”nereclamat” (f.d. 17 Vol. III).

La 09 septembrie 2019, Direcția Generală Asistență Socială și Protecția Familiei Orhei, a depus referință la recursul declarat de Ionița Gheorghe, prin care a solicitat instanței să țină cont în exclusivitate de interesul superior al copilului.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 23 aprilie 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 19 iulie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ionița Gheorghe, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ionița Gheorghe.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari